

Намивається час

Іван Сокульський

Намивається час,
прибуває блакиті і тиші.
З позаобрійних днів
тече-протікає світ...
Називається: Степ.
Озивається долі узвишшя —
простір і далеч
зупинених Богом літ.
Піднімається птах... —
Сонця довкола!
Все вища і вища
літа гора.
Називається: Січ.
Чути пращурів голос,
чути поклик глибокий
Славути-Дніпра.
Всеєднаюча даль
прибуває, мов повінь.
Мов на скелях вода,
розбиваються дні.
Воля і вічність —
у кожному слові!..
Хвилини були —
впали скалки дрібні.
Тільки й часу, що тут
залишається з нами, —
утікає — як води
в пісок!
Зостається печаль,
перемита мов камінь.
Залишається — крок.